

**PROJEKT BUDOWLANY
RENOWACJI ELEWACJI WIEŻY
KOŚCIOŁA P.W. ZWIASTOWANIA PANA W ŻARNOWCU**

Kategoria obiektu	X
Inwestor	Parafia rzymskokatolicka p.w. Zwiastowania Pana w Żarnowcu; Żarnowiec 84-110, ul. Klasztorna 3
Lokalizacja	Żarnowiec 84-110, ul. Klasztorna 3 Działka nr 529/2 Jednostka ewidencyjna 221106_2 Krokowa Obręb ewidencyjny 0022 Żarnowiec
Jednostka projektowa	BAZA Studio Projektowe Anna Błyskosz ul. Dąbrowskiego 12E, 83-000 Pruszcz Gdański
Opracowanie	arch. Anna Błyskosz nr upr. bud. PO/KK/153/2007 arch. Tomasz Błyskosz
Sprawdzający	arch. Tomasz Celewicz nr upr. bud. 3167/Gd/87 nr upr. kons. 100/Gd/97
Program prac konserwatorskich	mgr Maciej Szczepkowski dyplom nr 5832 ASP W-wa
Opracowanie	egzemplarz nr

Gdańsk, luty 2018

SPIS TREŚCI

- Uprawnienia – projektant, sprawdzający;
- Przynależność do Pomorskiej Izby Architektów - projektant, sprawdzający;
- Oświadczenie o kompletności dokumentacji projektowej.

I. OPIS TECHNICZNY

1. Dane ogólne o projekcie
2. Podstawa opracowania
3. Zakres inwestycji
4. Materiały wyjściowe i merytoryczne
5. Opis obiektu – stan istniejący
6. Projektowane prace
7. Oddziaływanie na środowisko

BIOZ

II. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

Zestawienie rysunków:

1.	Plan sytuacyjny	1:500
2.	Inwentaryzacja północnej i południowej elewacji wieży	1:100
3.	Inwentaryzacja zachodniej elewacji wieży	1:100

CZĘŚĆ OPISOWA

1. Dane ogólne

- 1.1 Inwestor: Parafia rzymskokatolicka p.w. Zwiastowania Pana w Żarnowcu; Żarnowiec 84-110, ul. Klasztorna 3.
- 1.2 Autorzy opracowania: arch. Anna Błyskosz, arch. Tomasz Błyskosz.
- 1.3 Program prac konserwatorskich: mgr Maciej Szczepkowski.

2. Podstawa opracowania

- 2.1 Opracowanie na rzecz wykonawcy planowanych prac - „BUDKON” Sp. z o.o., ul. Lipowa 109, 84-208 Warzenko.
- 2.2 Inwentaryzacja architektoniczna wykonana w lipcu 2017 r.
- 2.3 Obowiązujące normy i przepisy budowlane.

3. Zakres inwestycji

Przedmiotem inwestycji jest renowacja elewacji wieży kościoła p.w. Zwiastowania Pana w Żarnowcu

W ramach inwestycji zaplanowano następujące prace:

- konserwacja wszystkich elewacji wieży świątyni,
- konserwacja wschodniego i zachodniego szczytu,
- konserwacja żelaznych kotew ściągów oraz krzyża.

4. Materiały wyjściowe i merytoryczne

Zespół klasztoru cysterek, ob. benedyktynek z folwarkiem (kościół parafialny p.w. Zwiastowania Pana, plebania, klasztor, cmentarz, mur cmentarny, budynki gospodarcze i ogrody) został wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego pod nr 92 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 18.01.1960 r. oraz pod nr 952 decyzją WKZ z dnia 24.04.1986 r. (obecnie nr 146 rejestru zabytków województwa pomorskiego). W związku z powyższym na wszystkie zaplanowane prace wymagane jest uzyskanie pozwolenia PWKZ w Gdańsku.

Poniżej umieszczono kopie przedmiotowych decyzji WKZ.

PREZYDIUM
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
Wydział Kultury
Oddział Konserwacji i Ochrony Zabytków
Gdańsk, ul. Swierczewskiego 8/12
Nr K1.V/RZ/2/ 5 / 60

Gdańsk dnia 18 stycznia 1956 r.

Parafia Pąn.-Kat. oraz

S.S. Benedyktynki

w Żarnowcu

pow. pucki

Orzeczenie o uznaniu za zabytek

Na podstawie art. 3 oraz artykułów 1 i 2 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 265) w brzmieniu Ustawy z dnia 25 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 62) uznaje się za zabytek podlegający ochronie prawa:

kościół parafialny p.w. Najświętszej Marii Panny, będący własnością i w użytkowaniu Parafii rzymsko-katolickiej oraz przylegający do kościoła budynek klasztoru, użytkowany przez S.S. Benedyktynki, wraz z murami osłoniętymi od północy i wschodu, do strony wsch. - w Żarnowcu, pow. Puck.

posiadający wartość artystyczną, kulturalną i historyczną.

Obiekt został wpisany do rejestru zabytków Województwa Gdańskiego pod numerem: 92/a.

Uzasadnienie:

Zespół kościoła i klasztoru, tworzący jednolitą całość stylową, został wzniesiony na przestrzeni XIII - XV w. Fundowany ok. 1220 r. dla zakonników S.S. Cystersów. Od r. 1589 do 1635 r. należał do S.S. Benedyktynki. Po r. 1635 kościół stał się własnością parafii a klasztor służył celom świeckim. R. r. 1945 klasztor przeszedł w użytkowanie S.S. Benedyktynki z Wilna. Kościół jest orientowany, salowy, sklepiony z niewydzieloną presbiterium i wieżą od zach. Ceglany, kryty wysokim, dwuspadowym dachem. Do jego ścian przylega wirydara, otoczony z 4 stron sklepionymi krużgankami oraz zachowanymi skrzydłami klasztoru: zachodnim i północnym. Mur osłonięty pochodzi z XVII wieku.

Decyzja niniejsza — na podstawie art. 3, ust. 2 wymienionego Rozporządzenia o opiece nad zabytkami — ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 14 cyt. Rozporządzenia „zabytków nie wolno burzyć, rozkopywać, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, zabudowywać, zdobić, uzupełnić ani przewozić bez uprzedniego zezwolenia władzy konserwatorskiej pierwszej instancji” t. j. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Za wykroczenie przeciw przepisom powyższego Rozporządzenia przewidziane są w art. art. 35—43 odpowiednie sankcje karne.

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, wniesione za pośrednictwem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, w ciągu 14 dni po doręczeniu niniejszego orzeczenia.

Do wiadomości otrzymują:

1. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Z.M. i O.Z. w Warszawie,
2. Kuria Diecezjalna w Pelplinie,
3. P.S.R.N. Gdańsk, Wydz. do Spraw Wyan.
4. „Architekt,
5. i Nadzoru Budowlanego,
6. P.P.R.N. - Puck, Archit. Powiatowy,
7. P.Gr.R.N. w Żarnowcu,
8. Sąd Powiatowy w Pucku,
9. a/o.

Główny Konserwator Zabytków

arch. Henryk Roczniński

952

Urząd Wojewódzki
w Gdańsku
Wojewódzki Konserwator Zabytków

Gdańsk, dnia 1986 04.24 198...

Ldz. NKZ. 5340/7186/663.

Nr rej. 952

DECYZJA

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie artykułu 4 pkt. 1 i 14 ust. 1 Ustawy z dnia 15 lutego 1962r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach /Dz.U. nr 10, poz. 48/ oraz art. 104 kpa wpisuje się do rejestru zabytków nieruchomych województwa gdańskiego pod nr rejestru⁹⁵²

następujący obiekt:

założenie klasztorne cysterek, obecnie benedyktynek, składające się z: kościoła i budynku klasztornego /wpisanych do rejestru zabytków odrębną decyzją nr 92/, plebanii z reliktem muru klasztornego, budynków gospodarczych ogrodów, cmentarza oraz muru cmentarnego /wpisanego do rejestru zabytków odrębną decyzją nr 92/, w Żarnowcu gm. Krokowa, KW nr 512, działki nr nr 529, 530, nr rejestru gruntu 40; w granicach jak na załączonym planie w skali 1:500

Właściciel: Kuria Biskupia w Pelplinie

Użytkownicy: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Zwiastowania NPMarii w Żarnowcu;

Klasztor SS Benedyktynek w Żarnowcu.

Na mocy art. 108 § 1 kpa decyzji niniejszej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE DECYZJI

założenie klasztorne fundowane ok. poł. XIV w., usytuowane przy zach. krańcu wsi. Od półn. graniczy z dawnym folwarkiem klasztornym, obecnie zespołem dworsko-ogrodowym Ośrodka Hodowli Zarodowej Prusiewo, a od poł. z traktem komunikacyjnym Reda-Żelazno. W skład założenia wchodzi:

1. Kościół klasztorny, obecnie parafialny pw. Zwiastowania NP Marii - wpisany do rejestru zabytków odrębną decyzją nr 92 z dnia 18.01.1960 r.;
2. budynek klasztorny - wpisany do rejestru zabytków odrębną decyzją nr 92;
3. murowana, dwukondygnacyjna plebania z 1409 r., zwana pierwotnie Opactwem lub Domem Kamiennym, usytuowana po półn. stronie budynku klasztornego, przy relikcie XVI-wiecznego muru okalającego niegdyś całe założenie klasztorne. Przebudowy i remonty l. 1773, 1832, 1844-1845, 1854-1855, 1902-1903, 1917-1919; po 1945;

4. murowane, jednokondygnacyjne budynki gospodarcze z k. XIX w., stojące po zach.stronie budynku klasztornego, przypuszczalnie na fundamentach starych budowli;
5. ogrody założone w XIV w., w swej obecnej postaci z przełomu XIX/XX i po 1947 r. Na wirydarzu ogród ozdobny, zaś po stronie zach.zabudowań klasztornych i po stronie pld.-wsch.plebani ogrody kwiatowo-użytkowe;
6. cmentarz czynny, usytuowany po stronie pld.-kościół i wsch.budynku klasztornego, założony w XV wzgl.XVI w. powiększony w 1899 r.Nekropole dwie aleje, położone na osi wsch.-zach. i pld.-płn., dzielą na cztery kwatery; wzdłuż wsch.muru klasztoru i płn.muru cmentarza rodzaj obwodnicy.

Drzewa liściaste: klony, graby, wiązy. W najstarszej pld.-zach.kwaterze rośnie ok.200-letnia lipa; na uwagę zasługują tu groby: dr Franciszka Żaczka, działacza kaszubskiego, zm.w 1889 r., miejscowego proboszcza ks.Andrzeja Blocka zm. 1897 r. z żeliwnym, neogotyckim ogrodzeniem wykonanym w Gdańsku, w warsztacie H.Albrechta, rodziny Konkół z 1914 r. z żeliwnym ogrodzeniem ozdobionym wicią roślinną, wykonanym w Wejherowie, w warsztacie P.Scapp i rodziny Malotke, data nieczytelna, z żeliwnym neogotyckim ogrodzeniem. Na pozostałych kwaterach nagrobki proste, część z nich ma charakterystyczne dla regionu kaszubskiego stelle w kształcie łodzi żaglowych.

7. mur cmentarny wpisany do rejestru zabytków odrębną decyzją nr 92. Całość zasługuje na opiekę konserwatorską, gdyż jest to jedyne na terenie Pomorza założenie klasztorne cysterek z tak dobrze zachowanym, pierwotnym układem przestrzennym budowli i towarzyszącej im zieleni. Zabudowania wraz z ogrodami i cmentarzem tworzą integralną całość o dużych walorach historycznych, naukowych, artystycznych i krajobrazowych, i z tego względu założenie klasztorne w Żarnowcu wpisuje się do rejestru zabytków nieruchomości województwa gdańskiego.

Od decyzji niniejszej przysługuje na mocy art.127 § 11 art.129 § 1 i 2 kpa odwołanie do Ministra Kultury i Sztuki.

Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego Urzędu w ciągu 14-tu dni od doręczenia decyzji.

Otrzymują:

1. Kuria Biskupia Chełmińska w Pelplinie, Pelplin Pl.Biskupi 1
2. Parafia Rzymsko-Katolicka w Żarnowcu
3. Klasztor SS Benedyktynki w Żarnowcu
4. Naczelnik gminy Krokowa
5. Urząd Gminy w Krokowej, Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami

6. Urząd Gminy w Krokowej, Wydział Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego, Architekt Gminny
7. Zarząd Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo-Ogrodowych, Warszawa, ul. Szwoleżerów 9
8. Ministerstwo Kultury i Sztuki - Ośrodek Dokumentacji Zabytków, Warszawa, ul. Brzozowa 35
9. Urząd Wojewódzki w Gdańsku, Wojewódzki Konserwator Zabytków
10. Gdański Ośrodek Dokumentacji Zabytków a/a - 2 002.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Z-ca Dyrektora
Wydziału
Gdańsk

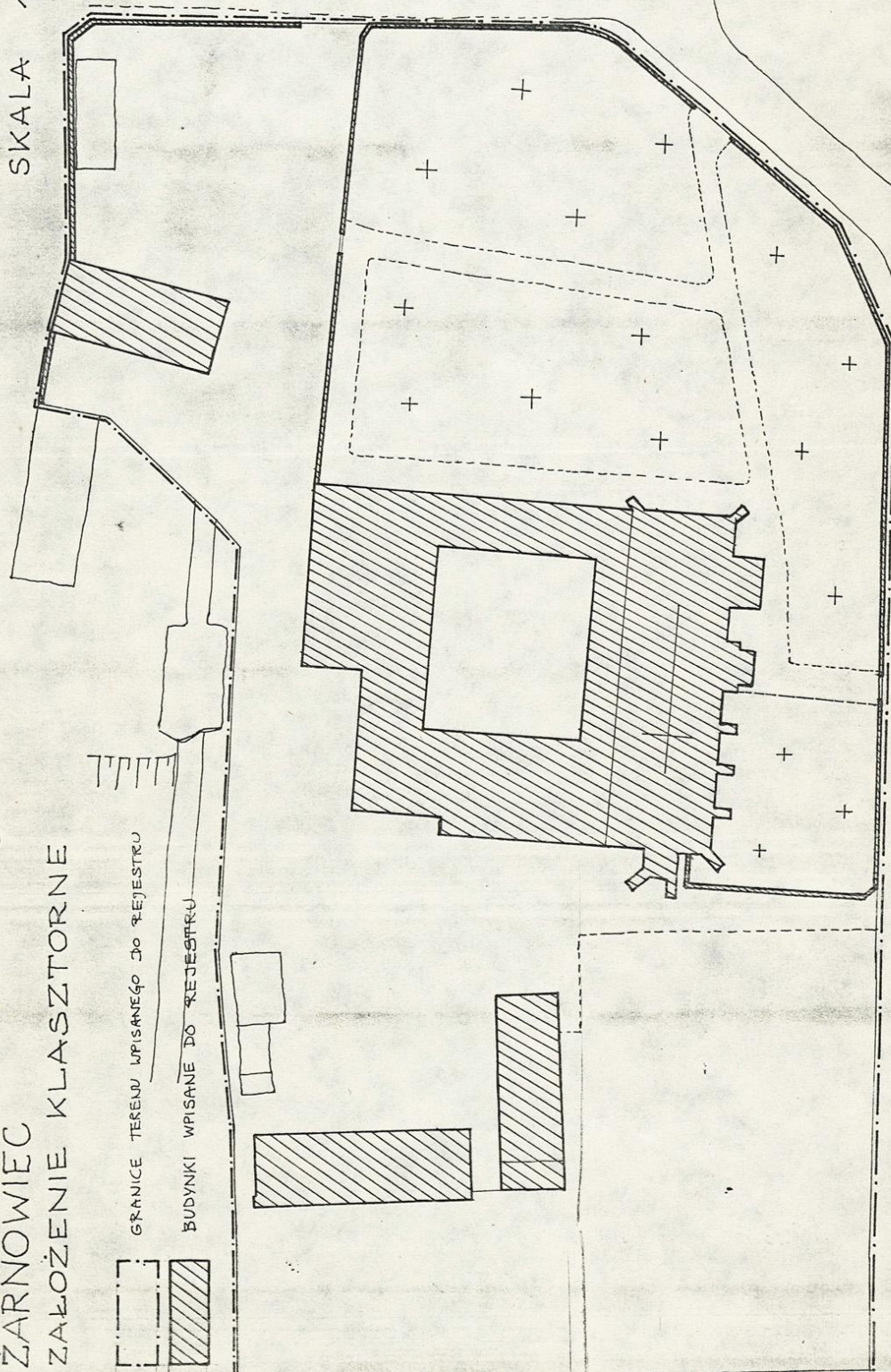
ŻARNOWIEC
ZAŁOŻENIE KLASZTORNE

SKALA 1:500

GRANICE TERENU WPISANEGO DO REJESTRU

BUDYNKI WPISANE DO REJESTRU

4.1 Uwarunkowania historyczne związane z planowaną inwestycją.

Budowę klasztoru przypuszczalnie zaczęto około połowy XIII w., niedługo po założeniu zgromadzenia cysterek. Pod koniec stulecia, przypuszczalnie do II połowy XIV w. pierwotną zabudowę drewnianą zaczęto zastępować budynkami murowanymi.

Pierwsze wzmianki źródłowe o klasztorze pochodzą dopiero z początku XVI w. W roku 1589 r. nastąpiła kasata zgromadzenia cysterek. W ich miejsce klasztor przejęły benedyktynki z Chełmna. Wówczas dokonano pewnych napraw i przebudowano wnętrza. W tym czasie na parterze było 10 pomieszczeń, refektarz, furta i kuchnia. Nieznane jest przeznaczenie pozostałych pomieszczeń, jednakże na podstawie analogii do innych klasztorów reguły benedyktyńskiej przypuszczać można, iż występowały również: scriptorium (gdzie przepisywano księgi), biblioteka, kapituła (sala narad), audytorium (w którym ksieni rozdziałała pracę zakonnicom na dzień bieżący), sala pracy wspólnej i sala nowicjatu. Natomiast na piętrze wykonano 35 cel pojedynczych dla zakonnic i osobną celę dla ksieni.

Przypuszczalnie ok połowy XVIII w. równoległe z renowacją kościoła podjęto także jakieś prace przy uświetnieniu wnętrz klasztornych. Wiadomo jedynie, że w 1775 r. rozpoczęto bliżej nieokreślone prace murarskie. W późniejszym okresie, na skutek zubożenia zakonnic przestano dbać o należyty stan zabudowań. Wysoki poziom lustra wody gruntowej oraz sztormowe wiatry przyczyniły się do powolnej dewastacji całego założenia.

Na początku XIX w. po kasacie żarnowieckiego zgromadzenia benedyktynek budynki klasztorne oraz kościół przeszedł na własność parafii. Największe zniszczenia substancji były w skrzydle północnym. Z tego względu od ok. 1830 r. rozpoczęto jego sukcesywną rozbiórkę. W pierwszej kolejności rozebrano narożnik północno-zachodni. Następnie w latach 1836-1840 rozebrano sąsiadujące od północy skrzydło boczne, a w latach 1846-47 północną część zachodniego skrzydła klasztoru oraz górną kondygnację skrzydła północnego (m.in. nad refektarzem). Zachowano jedynie refektarz i furkę oraz fragmenty przyległego do nich krużganka (sklepienia tych pomieszczeń uległy niemal całkowitemu zniszczeniu). Materiał ceglany z rozbiórek podłużył do naprawy tzw. opactwa (obecnie budynek plebanii), murów otaczających cmentarz oraz do budowy domów ludności wiejskiej. Gruz użyto do splantowania i utwardzenia terenu bezpośrednio otaczającego klasztor.

[illegible]

Stall
des
Pfarrers

Stall m. Grab-
d. Kirchen. Rott-
diener.

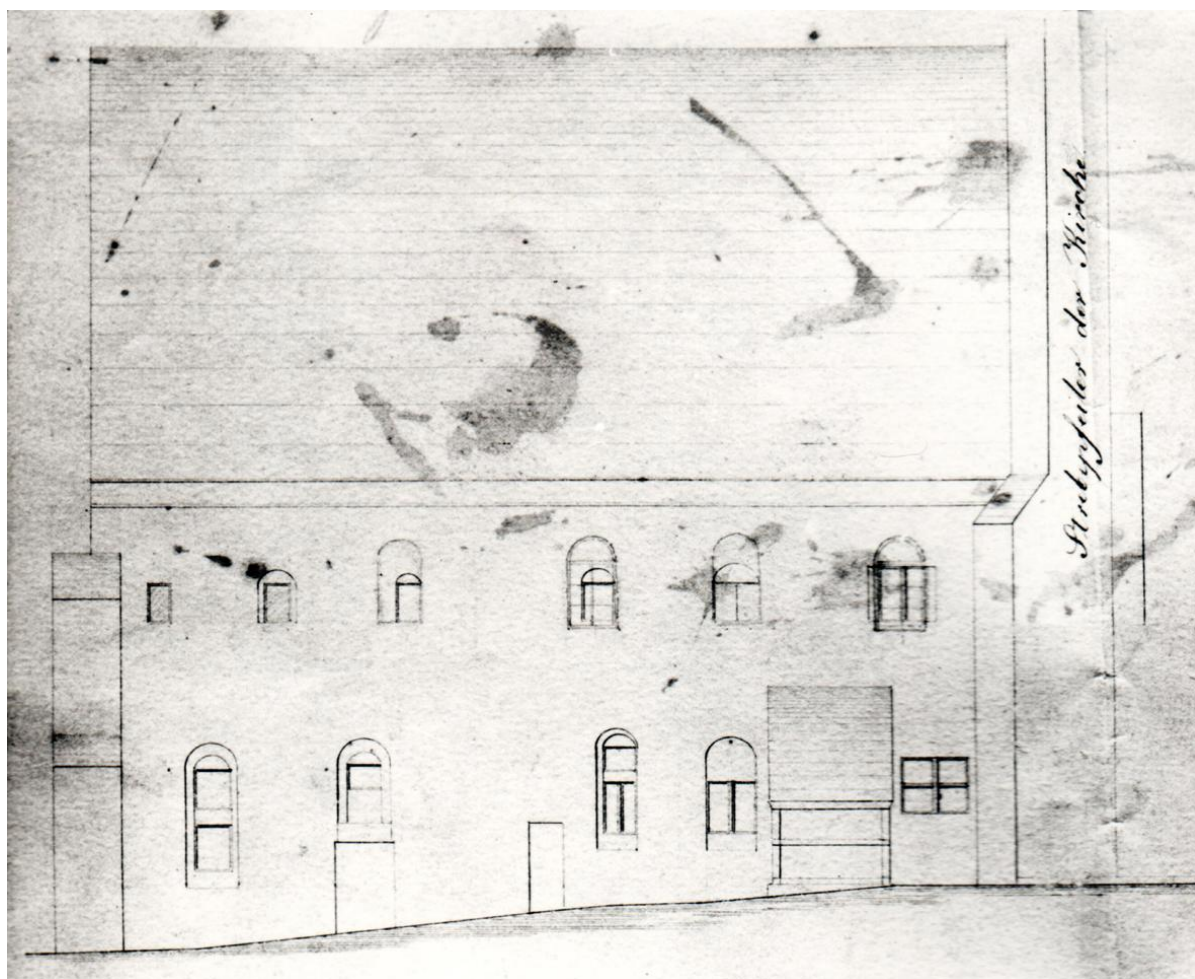
Klosterhof.

Pfarrhaus

Thürste

Ryc. 2 Fragment planu sytuacyjnego zespołu klasztornego, 1895 r.

W 1840 r. w krużganku wschodnim urządzono mieszkania dla służby kościelnej, a w krużganku południowym i skrzydle północnym magazyny. Do 1866 r. w skrzydle zachodnim mieszkały zakonnice, które nie opuściły zabudowań po kasacie zgromadzenia. Po śmierci ostatniej mniszki tę część przebudowano na mieszkanie dla służby kościelnej. W niedawno opuszczonym krużganku wschodnim urządzono stajnie.

Ryc. 3. Elewacja zachodnia skrzydła zachodniego, pomiar z 1858 r.

W latach 1869-1872 w części krużganka południowego powstała sala katechizacji i zakrystia (z tego okresu pochodzi przejście usytuowane w części wschodniej krużganka prowadzące do prezbiterium świątyni). W tym samym czasie wykonano szereg robót przy pokryciach dachowych, które często niszczone były przez silne sztormowe wiatry.

Okolo połowy XIX w., na skutek licznych odkryć archeologicznych i coraz powszechniejszego zainteresowania obiektami sztuki dawnej kształtowały się doktryny i teorie ochrony zabytków. Przy Zarządzie Zachodniopruskich Muzeów

Prowincjonalnych powstała specjalna komisja (Provinzial-Commission zur Verwaltung der Westpreussischen Provinzial-Museen), która zainicjowała zakrojoną na szeroką skalę akcję, której celem było opracowanie możliwie pełnej inwentaryzacji pomiarowej i fotograficznej wszystkich zabytków sztuki. W ramach działalności tej komisji,

w 1882 r. do Żarnowca przyjechał Johann Heise (architekt rządu pruskiego, Regierungs-Baumeister). Opisał on ówczesny stan zachowania klasztoru i kościoła, pomierzył detale, a ponadto, w oparciu o plany z lat 1836 i 1857, wykonał rzut analityczny budynków zespołu poklasztornego.

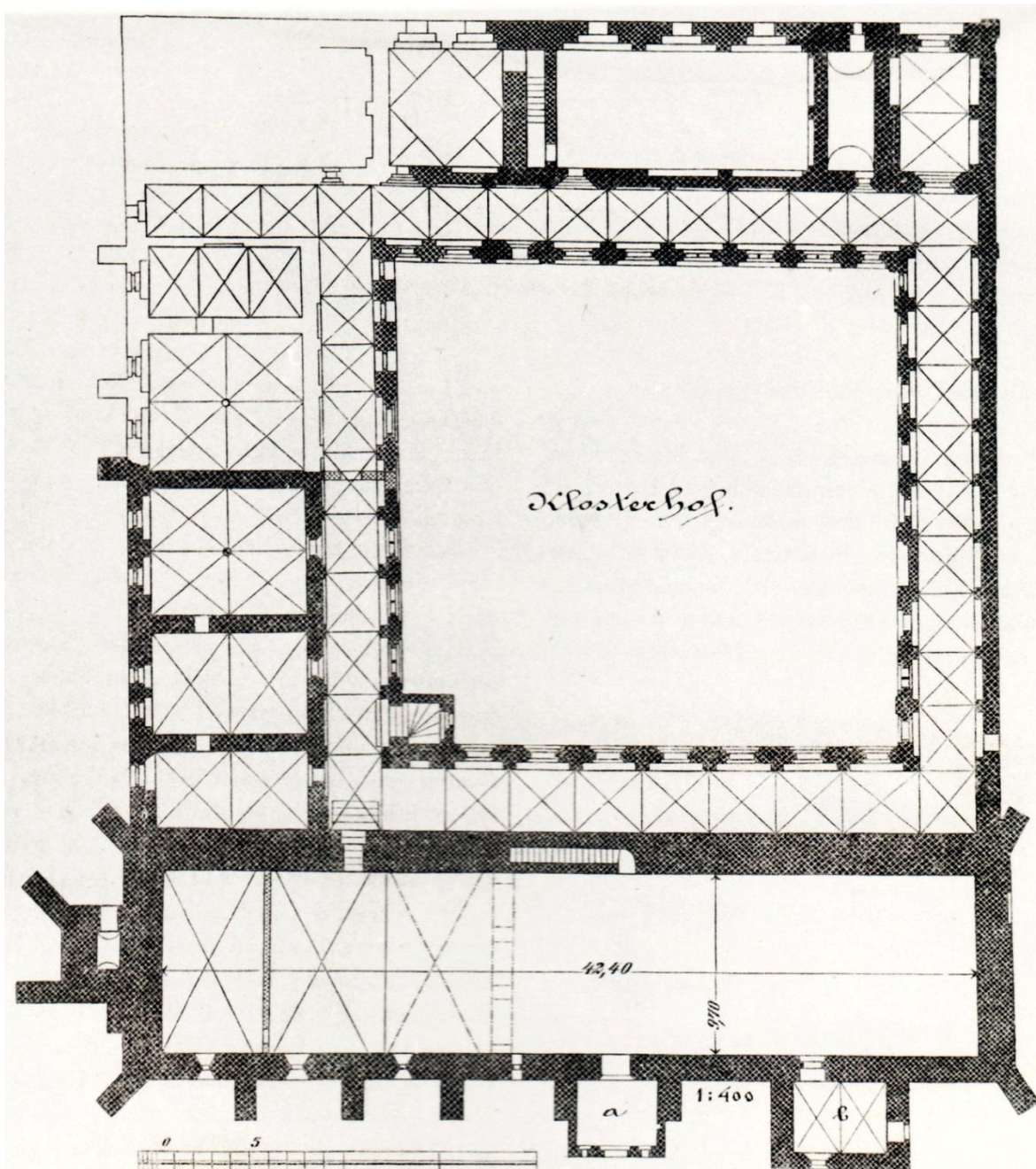

Fig. 16. Grundriss des Klosters Żarnowitz.

Ryc. 4. Plan zespołu klasztornego, J. Heise, 1882 r. na podst. pomiarów z 1836, 1857.

W 1895 r. Johann Heise sprawując urząd konserwatora prowincji Prusy Zachodnie opracował dla Żarnowca szczegółowy program prac konserwatorskich na rzecz rewaloryzacji założenia. W ramach zaplanowanych działań w latach 1897-1907 w obrębie klasztoru usunięto wszystkie przekształcenia północnego, wschodniego i południowego skrzydła oraz odtworzono zniszczone sklepienia oraz otwory okienne i drzwiowe. Ponadto ponownie przebudowano piętro skrzydła zachodniego z przeznaczeniem na mieszkanie proboszcza. Służbę kościelną, która przebywała tam od czasu opuszczenia skrzydła wschodniego ulokowano w tzw. opactwie (obecnie plebania). Równocześnie (w latach 1897-98) skrzydło zachodnie przedłużono o dwa przęsła w kierunku północnym zamykając je szczytem wzorowanym na rozebranym (w l. 1846-47) szczycie wschodnim skrzydła północnego. Nową część skrzydła zachodniego połączono ze skrzydłem północnym za pomocą specjalnego łącznika. W 1899 r. w skrzydle północnym urządzona została sala katechetyczna.

W 1901 r. uzupełniono ubytki w licu ceglanym elewacji krużganków od strony wirydarza oraz w skrzydle północnym. W 1904 r. wykonano prace tynkarskie w skrzydle północnym.

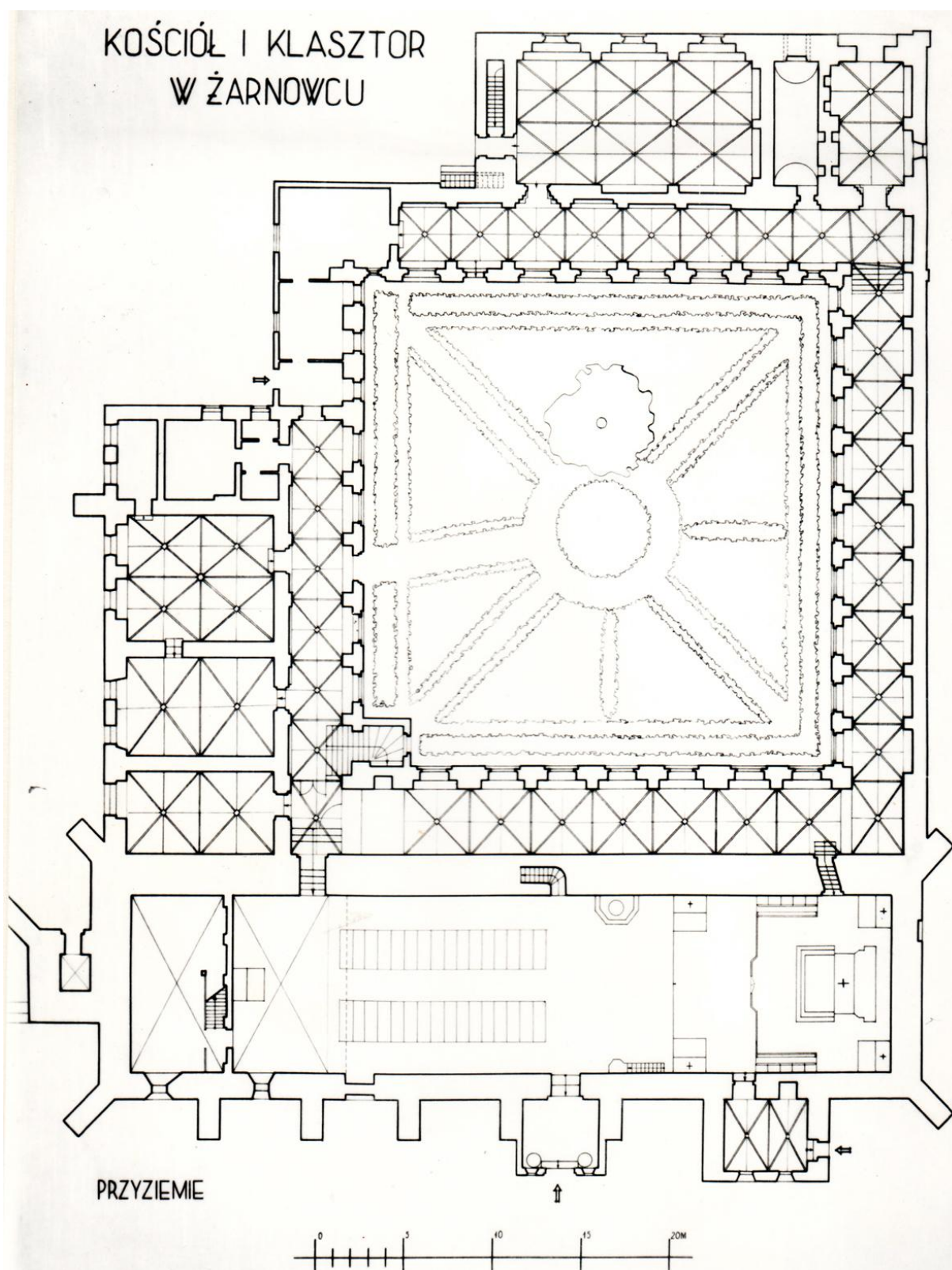
Fot. 1. Skrzydło zachodnie, elewacja zachodnia, widok od strony południowo-zachodniej, 1930 r.

Fot. 2. Wirydarz, widok na skrzydło północne i wschodnie (po prawej stronie), 1930 r.

W 1945 r., podczas walk toczonych w rejonie Żarnowca, budynki klasztorne uległy częściowemu zniszczeniu. W dniu 10 sierpnia 1946 r., po 80 latach przerwy, w zabudowaniach na nowo zamieszkały benedyktynki przybyłe z Wilna (12 sióstr i 1 koza).

W latach 1957-59, w miejscu łącznika powstał dom mieszkalny sióstr. W kolejnych latach: 1947, 1969-70 podjęto próby odwodnienia terenu. W ramach przeprowadzonych prac na wirydarzu, na głębokości ok. 60 cm odsłonięto fragmenty bruku, w krużganku północnym odkryto części posadzki ceramicznej oraz mury piwnicy, która znajdowała się pod salą nieistniejącej obecnie części skrzydła północnego. Jednocześnie w latach 1967-68 w refektarzu wykonano nową posadzkę (oraz częściowo w krużgankach klasztornych).

Ryc. 5. Plan zespołu klasztornego z 1949 r., archiwum Wydziału Architektury PG. W narożniku północno-zachodnim widoczny jest specjalny łącznik z k. XIX w.

Fot. 3. Budynek mieszkalny z l. 1957-59, stan 1970 r.

Po prawej stronie neogotycki szczyt z 1898 r. wzorowany na rozebranym (w l. 1846-47) szczycie wschodnim skrzydła północnego.

Po lewej stronie widoczna ściana zachodnia skrzydła północnego jeszcze bez istniejącej od I połowy lat 90-tych XX w. otwartej przybudówki w postaci okazałego zadaszenia nad współczesną klatką schodową prowadzącą na poddasze, do kaplicy zakonnej.

Wśród najważniejszych prac zrealizowanych w ostatnim ćwierćwieczy należy wymienić wykonane w latach 1991-96 prace związane z adaptacją poddasza nad skrzydłem północnym na kaplicę zakonną. Skutkiem tych prac było wykonanie m.in. zewnętrznej klatki schodowej przylegającej do zachodniej ściany skrzydła północnego, którą nakryto okazałym zadaszeniem.

Uwaga ogólna dot. planowanych prac:

Planowane prace konserwatorskie przy omawianych elewacjach będą miały charakter zachowawczy, tzn. ingerencja konserwatorska będzie ograniczona do minimum koniecznego dla ochrony i zachowania w dobrym stanie zabytku.

5. Opis obiektu – stan istniejący

5.1. Zagospodarowanie terenu

Klasztor wraz z kościołem usytuowane są na ogrodzonej działce nr 529.

Dostęp do klasztoru znajduje się od strony północnej, wschodniej (przez krużganki) i zachodniej.

Działka skomunikowana jest z układem ulic gminnych. Realizacja inwestycji nie wpłynie na zmianę obsługi komunikacyjnej, ani na zwiększenie zapotrzebowania na miejsca parkingowe.

Realizowana inwestycja nie wpływa na zasilanie w media, odprowadzanie ścieków sanitarnych, wód deszczowych.

Teren nie znajduje się w sąsiedztwie obszarów eksploatacji górniczej.

5.2. Opis stanu istniejącego

Na ceglanych elewacjach klasztoru i krużganka północnego miejscowo widoczne są zasolenia, zabielenia, cementowe naprawy spoin oraz ubytki cegieł.

Elewacje od strony wirydarza, w przyziemiu wykończone zaprawą cementową w formie cokołu. Szczegółowy opis stanu zachowania omawianych elewacji znajduje się w umieszczonym w dalszej części niniejszej dokumentacji opracowaniu pn.: *Program prac konserwatorskich dla elewacji zespołu klasztornego w Żarnowcu* autorstwa konserwatora dzieł sztuki Macieja Szczepkowskiego.

6. Planowane prace – (szczegóły w programie prac konserwatorskich).

Elewacja wschodnia klasztoru (skrzydła zach.) i krużganka pn.:

- usunięcie z powierzchni cegieł zasoleń,
- usunięcie z powierzchni elewacji zabieleń węglanu wapnia,
- wzmocnienie strukturalne cegieł i spoin o osłabionej strukturze,
- usuwanie niewłaściwych technologicznie i nieestetycznie wykonanych cementowych napraw spoin, ubytków cegieł oraz cementowej opaski w strefie cokołowej elewacji,
- usunięcie cementowego cokołu wzdłuż elewacji,

- usunięcie mechaniczne cegieł o ubytku powyżej 50% objętości pojedynczej cegły,
- scalanie kolorystyczne uzupełnień spoin i cegieł,
- hydrofobizacja powierzchniowa elewacji.

Elewacja pn. klasztoru (skrzydła północnego):

- usunięcie z powierzchni cegieł zasoleń,
- usunięcie z powierzchni elewacji porostów i mchów,
- usunięcie z powierzchni elewacji zabieleń węglanu wapnia,
- wzmocnienie strukturalne cegieł i spoin o osłabionej strukturze,
- usuwanie niewłaściwych technologicznie i nieestetycznie wykonanych cementowych napraw spoin, ubytków cegieł oraz cementowej opaski w strefie cokołowej elewacji,
- usunięcie mechaniczne cegieł o ubytku powyżej 50% objętości pojedynczej cegły,
- uzupełnienie ubytków spoin,
- usunięcie nieestetycznych napraw muru,
- scalanie kolorystyczne uzupełnień spoin i cegieł,
- hydrofobizacja powierzchniowa elewacji.

Elewacja zach. klasztoru (skrzydła zach.)

Aranżacja powierzchni elewacji - zakres występowania tynków oraz ekspozycja wątku ceglanego zostaną szczegółowo określone w oparciu o wyniki badań architektonicznych, które przeprowadzone zostaną tuż przed rozpoczęciem prac.

W obrębie eksponowanego wątku ceglanego należy wykonać następujące zabiegi:

- usunięcie mechanicznie z powierzchni cegieł resztek pobiał i tynków,
- usunięcie mechaniczne cementowych łat i zacierek,
- usunięcie z powierzchni cegieł zasoleń,
- usunięcie z powierzchni elewacji zabieleń węglanu wapnia,
- wzmocnienie strukturalne cegieł i spoin o osłabionej strukturze,
- usunięcie cegieł zdeintegrowanych globularnie w wyniku działania bakterii nitryfikacyjnych,
- uzupełnienie ubytków po usuniętych ceglach poprzez wstawienie nowych cegieł,
- uzupełnienie ubytków spoin,
- scalanie kolorystyczne uzupełnień spoin i cegieł.

7. Obszar oddziaływania obiektu

Obszar oddziaływania projektowanego obiektu budowlanego mieści się w granicach działki inwestora. Prace remontowe dachu budynku nie spowoduje zagrożenia dla środowiska, higieny i zdrowia jego użytkowników, a także najbliższego otoczenia oraz nie spowoduje ponadnormatywnego zacielenia działek sąsiednich.

Sprawdzający

arch. Tomasz Celewicz

Opracowanie

arch. Anna Błyskosz

INFORMACJA
DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

PROJEKT BUDOWLANY
RENOWACJI ELEWACJI WIEŻY
KOŚCIOŁA P.W. ZWIASTOWANIA PANA W ŻARNOWCU

Kategoria obiektu	X
Inwestor	Parafia rzymskokatolicka p.w. Zwiastowania Pana w Żarnowcu; Żarnowiec 84-110, ul. Klasztorna 3
Lokalizacja	Żarnowiec 84-110, ul. Klasztorna 1 Działka nr 529/2 Jednostka ewidencyjna 221106_2 Krokowa Obręb ewidencyjny 0022 Żarnowiec
Jednostka projektowa	BAZA Studio Projektowe Anna Błyskosz ul. Dąbrowskiego 12E, 83-000 Pruszcz Gdański
Opracowanie	arch. Anna Błyskosz nr upr. bud. PO/KK/153/2007 arch. Tomasz Błyskosz
Sprawdzający	arch. Tomasz Celewicz nr upr. bud. 3167/Gd/87 nr upr. kons. 100/Gd/97
Opracowanie	egzemplarz nr

Gdańsk, luty 2018

CZĘŚĆ OPISOWA

Podstawa opracowania

Informacje BIOZ opracowano na podstawie: Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003r.(Dz.U. nr 120, poz.1126). w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

1. Zakres robót i kolejność ich wykonania

Przedmiotem inwestycji jest renowacja elewacji wieży kościoła p.w. Zwiastowania Pana w Żarnowcu.

W ramach inwestycji zaplanowano następujące prace:

- ogrodzenie terenu na czas budowy;
- renowacja elewacji wieży kościoła,
- roboty wykończeniowe;
- prace porządkowe;

2. Istniejące obiekty budowlane:

Zespół klasztoru cysterek, ob. benedyktynek z folwarkiem (kościół parafialny p.w. Zwiastowania Pana, plebania, klasztor, cmentarz, mur cmentarny, budynki gospodarcze i ogrody) znajduje się na działce nr 529.

3. Elementy zagospodarowania działki i terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Na placu budowy nie ma elementów, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

4. Typowanie robót, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

- a) upadek z wysokości,
- b) porażenie prądem,
- c) praca na różnych poziomach obiektu,
- d) praca sprzętem ciężkim przy pracach montażowych konstrukcji,
- e) praca elektronarzędziami.
- f) praca przy impregnacji elementów drewnianych,

5. Szkolenia, plan BIOZ dla placu budowy

Przed rozpoczęciem robót dokonać obowiązkowych szkoleń bhp. i stanowiskowych, ze szczegółowym omówieniem zakresu robót objętych projektem.

Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót budowlanych:

Wszyscy pracownicy budowy winni być przeszkoleni w zakresie bezpieczeństwa i ochrony pracy oraz ochrony przeciwpożarowej w trakcie wykonywania robót budowlanych.

Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Zaświadczenia o przebytych aktualnie szkoleniach powinny być przechowywane u kierownika budowy lub dziale kadr firmy wykonawczej.

Działalność szkoleniowa powinna zapewnić pracownikom:

- znajomość przepisów i zasad dotyczących bezpiecznej pracy i ochrony swojego zdrowia i bezpieczeństwa pracowników znajdujących się w otoczeniu ich stanowisk pracy;
- umiejętności wykonywania pracy w sposób bezpieczny dla siebie i innych pracowników, rozpoznawania bezpośrednich zagrożeń życia i zdrowia oraz podejmowanie czynności niezbędnych dla uniknięcia tych zagrożeń;
- umiejętności udzielania pomocy osobom, które uległy wypadkom przy pracy;
- stosowania odzieży i wyposażenia ochronnego.

Pracownicy wykonujący roboty szczególnie niebezpieczne i nietypowe winni być szkoleni przed przystąpieniem do ich wykonania.

Zgodnie z art. 21a) Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003r. (Dz.U. nr 120, poz.1126) Kierownik budowy zobowiązany jest do sporządzenia „Planu BIOZ”.

Dziennik budowy oraz niezbędne instrukcje eksploatacyjne powinny znajdować się w biurze kierownika budowy.

6. Środki techniczne i zapobiegawcze

a. Zagospodarowanie terenu – placu budowy.

Zagospodarowanie placu budowy, powinno obejmować

- Zagospodarowanie placu budowy, harmonogram robót, etapowanie, plan składowisk, zaplecze, organizację robót należy przedstawić i uzgodnić z Inwestorem.
- Ogrodzenie placu budowy: wysokość ogrodzenia powinna wynosić co najmniej 1,50 m i nie może stwarzać zagrożenia dla ludzi. W ogrodzeniu powinny

znajdować się brama wjazdowa umożliwiająca swobodny wjazd i wyjazd sprzętu i pojazdów niezbędnych do obsługi budowy;

- Teren budowy oznakować (tablica informacyjna)
- Na drogach dojazdowych, chodnikach ogólnodostępnych i placach nie wolno składować bez wcześniejszego uzgodnienia materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów.
- W razie wyznaczenia przejścia dla pieszych w miejscach mogących stwarzać zagrożenie (rusztowania), należy je zabezpieczyć zgodnie z obowiązującymi przepisami (krawężnik 0,15m, barierka 1,10 m), otwory należy odpowiednio zabezpieczyć. Przejścia o nachyleniu powyżej 20% należy zaopatrzyć w pochylnie z nabitymi poprzecznie listwami oraz oporęczowanie co najmniej z jednej strony.
- Na placu budowy powinny być wyznaczone miejsca składowania materiałów, z określeniem dopuszczalnego obciążenia na m² powierzchni.
- Bramy należy zabezpieczyć przed samoczynnym zamykaniem się.
- Doprowadzenie energii elektrycznej i wody. W przypadku poboru energii elektrycznej z zasilania i urządzeń Inwestora, sposób podłączenia i warunki rozliczenia powinny być określone pisemnie (ustalenia, protokoły, zgoda, umowa lub tp.). Urządzenia elektryczne powinny być wykonane, utrzymywane i eksploatowane zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami.
- Prace związane z podłączeniem, badaniem, konserwacją i naprawą urządzeń elektrycznych powinny być wykonywane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia;
- Zabronione jest organizowanie stanowisk pracy, składowisk materiałów maszyn i urządzeń bezpośrednio pod liniami napowietrznymi lub w odległości bliższej niż 2m dla linii niskiego napięcia. Skrzynki rozdzielcze powinny być zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych. Kontrola okresowa stanu urządzeń elektrycznych powinna odbywać się co najmniej dwa razy w roku, lub też po dokonaniu zmian, przeróbek i napraw zarówno elektrycznych jak i mechanicznych, po dłuższym postoju urządzenia (pow. miesiąca), przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.
- Wodę do picia i celów higienicznych sanitarnych zgodnie z przepisami należy dostarczyć w ilości nie mniejszej niż 20 l na jednego zatrudnionego pracownika najliczniejszej zmiany;
- Pomieszczenia socjalne i higieniczno-sanitarne: na budowie należy ustawić pakamery na pomieszczenia socjalne i do spożywania posiłków, magazynowe oraz ustęp budowlany, umywalnie.
- Plac budowy powinien być wyposażony zgodnie z przepisami w:
 - informację o zachowaniu koniecznym przy wypadkach lub pożarze (regulaminy, instrukcje postępowania), a także o numerach telefonów alarmowych;
 - podręczną apteczkę;
 - podręczny sprzęt gaśniczy.

b. Roboty budowlano – montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano – montażowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak zabezpieczenia)
- przygniecenie pracownika konstrukcyjnym elementem drewnianym
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Prace na wysokościach

Osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.

Balustradami powinny być zabezpieczone:

- krawędzie stropów nieobudowanych ścianami zewnętrznymi,
- pozostawione otwory w ścianach (drzwiowe, balkonowe, szybów dźwigowych).

Otwory w stropach na których prowadzone są prace lub do których możliwy, jest dostęp ludzi, należy zabezpieczyć przed możliwością wpadnięcia lub ogrodzić balustradą.

Prace na wysokościach – dach

Przy pracach na drabinach, klamrach, rusztowaniach itp. na wysokości do 2 m nad poziomem podłogi lub ziemi, należy zapewnić, aby używane drabiny, klamry, rusztowania, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed nieprzewidywaną zmianą położenia, oraz miały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie (pracownicy, materiały, narzędzia). W przypadku niemożności zapewnienia zabezpieczenia miejsca prac za pomocą poręczy, rusztowania lub podestu, pracownicy są zobowiązani do stosowania - odpowiedniego do rodzaju wykonywanych prac - sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości, czyli szelek z linką bezpieczeństwa przymocowaną do stałego i odpowiednio wytrzymałego elementu konstrukcyjnego budynku.

Wydzielić teren wokół budynku w zakresie prowadzonych prac związanych z połącją dachową (wykonywanie poszczególnych warstw dachu).

Roboty wykończeniowe

Roboty wykończeniowe zewnętrzne (elewacja wieży) mogą być wykonywane przy użyciu ruchomych podestów roboczych oraz rusztowań np. „MOSTOSTAL – BAUMANN”, „BOSTA – 70”. Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym.

Prace impregnacyjne - Materiały niebezpieczne

Podczas pracy z materiałami szkodliwymi, należy stosować się ściśle do instrukcji producenta.

Materiały przechowywać w pomieszczeniach zamkniętych.

Narzędzia

Stosować narzędzia sprawne, sprawdzone i dopuszczone do stosowania.

Praca sprzętu ciężkiego (dźwigi itp.)

Stosować sprzęt o parametrach technicznych odpowiednich do zakresu wykonywanej pracy: udźwig, wysięg, wysokość podnoszenia itp. Do mocowania, zawieszenia, opasania stosować atestowany sprzęt pomocniczy (zawiesia, opaski, trawersy, haki, zblocza itp.).

Sprawdzający

arch. Tomasz Celewicz

Opracowanie

arch. Anna Błyskosz

OŚWIADCZENIE
O KOMPLETNOŚCI DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ

Na podstawie art. 20 ust. 4 z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo Budowlane
(Dz.U. z 2003 r., Nr 207, poz. 2016, z późniejszymi zmianami) oświadczamy, że:

PROJEKT BUDOWLANY
RENOWACJI ELEWACJI WIEŻY
KOŚCIOŁA P.W. ZWIASTOWANIA PANA W ŻARNOWCU

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej
i jest on kompletny w zakresie celu, któremu ma służyć.

Sprawdzający

arch. Tomasz Celewicz

Opracowanie

arch. Anna Błyskosz